

ВЕЛИЧ ТОРГІВ ВРАЖАЛА

В одному з листопадових чисел «Рідного краю» була надрукована замітка чудничанина Святослава Матвійчука «Досліджуйте, історики. Шукайте, краєзнавці». Захоплюючись газетними розвідками минувшини, автор, однак, зазначає: «Мені як читачеві хотілося б дізнатися, чи брала участь Гоща і навколишні села у всепольських сільськогосподарських виставках, які проходили до початку Другої світової війни». На це питання я відповідаю ствердно: так, наші люди

брали участь у зазначених торговельних заходах. А засвідчити сказане можуть мої спогади.

У вересні 1938 року я, 16-літній хлопець, побував у Рівному, де проходили Волинські торги (по-польському — «таргі Волинське»). До повітового міста приїхав разом зі своїми братами Григорієм і Михайлом, які, заробляючи собі на хліб ковальством, мали демонструвати відвідувачам виставки, як правильно і швидко підкувати коня. Тоді ж на торгах, до слова, приверну-

ла увагу і наша родичка, теж мешканка Синьова Пелагія Наконечна, яка привезла на показ своїх чудових курей-кармазинів. Інші люди з аналогічною метою доставляли сюди коней, свиней, племінних бугаїв тощо.

Сказати, що торги мене вразили, значить, не сказати нічого. Бо вся ота сільськогосподарсько-промислова краса, що засліплювала очі яскравим різнобарв'ям кольорів та захоплювала кількістю виставленого, була схожа на щось майже неземне чи, у

крайньому разі, несільське.

Мов зачарований, стояв я перед новенькими лискучими авто, мотоциклами, велосипедами. Боячись доторкнутися, переходив від одного місця з сільгоспреманентом до іншого. Вслухаючись у розповіді ярмаркових пояснюючих про те, як найправильніше обробити землю, тут же забував ці настанови, бо потрапляв у відділ медичних експонатів чи на цирковий майданчик, а відтак — у зоопарк, на озвучений кіноперегляд і т.і.

А от пісні на ярмарку не лунали. Принаймні, жодного виконавця-аматора я тоді так і не почув. А шкода.

Василь НАКОНЕЧНИЙ,
пенсіонер, учасник
Великої Вітчизняної
війни, житель с. Синів.